

De Yin Yang School

een school voor lichaam én geest

Hoe ziet een school er uit waar bewust ouderschap en bewust onderwijs de dagelijkse praktijk zijn? Een school waar een optimale groei- en leeromgeving voor kinderen wordt gecreëerd? Waar kinderen niet alleen met plezier leren, maar zich ook ontwikkelen tot krachtige, complete persoonlijkheden, die tot veel meer in staat zijn dan we geneigd zijn te denken?

Marja de Vries

In de jaren '80 van de twintigste eeuw heeft er in Californië een school bestaan waar kinderen hun volledig potentieel konden ontwikkelen. Deze school, de Yin Yang School, werd eind jaren '70 opgericht door Susan en Lewis Bostwick na de geboorte van hun twee kinderen. Het doel van deze school was om kinderen zodanig te begeleiden dat ze zowel hun lichamelijke als hun spirituele aspecten volledig zouden kunnen ontwikkelen. De school was verbonden met het Berkeley Psychic Institute (BPI) in Californië dat Lewis Bostwick in 1975 had opgericht. Het BPI is een centrum waar mensen o.a. worden opgeleid tot aura-reader en -healer.

Unieke docenten

Door de connectie met het BPI waren de docenten op de Yin Yang School uniek omdat ze allemaal minimaal een drie-jarige opleiding als aura-healer en -reader hadden gevolgd. Hierdoor waren ze in staat om hun onderwijsdeskundigheid te combineren met hun sensitieve vaardigheden. Door zowel de spirit als het lichaam van ieder kind te erkennen, waren de docenten in staat om een plek te creëren waar kinderen het leven volledig vanuit beide perspectieven konden ervaren. In deze situatie voelden de kinderen zich vrij om ook hun persoonlijke spirituele vaardigheden te verkennen, er volledig te laten zijn en er volop van gebruik te maken. Wat de docenten op basis van hun ervaringen ontdekten was, dat wanneer bij een kind beide aspecten vanaf de allereerste dag worden erkend en gerespecteerd, zulke kinderen opgroeien als liefdevolle personen met een groot zelfvertrouwen en dat hun verdere leven met zich meer dragen. De ervaringen op de Yin Yang school laten zien, dat we in feite allemaal beginnen als sensitieve kinderen. "We raken onze spirituele vaardigheden nooit kwijt, maar ze raken uit beeld wanneer ze niet worden gewaardeerd en

we geen toestemming krijgen om onze waarheid te spreken," schrijft Mary Bell Nyman, een van de docenten die op deze school met de allerjongste kinderen werkte.

De school werd bewust heel geleidelijk opgebouwd, beginnend met slechts een paar kinderen van 3 jaar. In die begintijd werden er geen oudere kinderen toegelaten. De docenten leerden deze driejarigen een dagelijkse routine om met behulp van eenvoudige meditatie met hun eigen energie te werken. Toen de eerste kinderen zich dat eenmaal eigen gemaakt hadden, was het mogelijk dat er nieuwe kinderen bijkwamen, want de oudere kinderen leerden het als vanzelfsprekend aan de nieuwe kinderen.

Geboortecentrum

Om vanaf de allereerste dag (h)erkennen van zowel de spirit als het fysieke aspect van kinderen volledig mogelijk te maken, werkte de Yin Yang School nauw samen met de ouders en was het bovendien ook met een speciaal geboortecentrum verbonden. Mary Bell Nyman leerde in dit geboortecentrum te werken als een spirituele vroedvrouw. Dat wil zeggen, dat ze in plaats van met het lichaam, met de spirit van het kind werkte. Zo kon de communicatie met de spirit van het kind al beginnen, terwijl het zich nog in de baarmoeder bevond. Deze communicatie focuste zich met name op de vraag waarom deze spirit zich bij dit gezin voegde en wat ieder persoon zo hoopte te leren van elkaar. Tijdens de thuisbevalling waren de gezinsleden aanwezig en werd er zorgvuldig een liefdevolle energie neergezet. "Wanneer het kleine lichaampje dan eindelijk verscheen en de baby zijn of haar ogen opendeed, was daar de spirit – waarmee we al negen maanden hadden gecommuniceerd – die nu telepathisch hallo tegen ons zei." Ieder kind werd verwelkomd als een vrije spirit en hun spirituele intentie voor dit leven werd erkend nog voordat de navelstreng werd doorsneden.

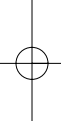
Kinderen van alle leeftijden

Als helderziende spirituele vroedvrouw nam Mary Bell waar dat de spirit van een baby aanvankelijk komt en gaat en pas volledig in het lichaam integreert tussen het eerste en het tweede jaar. Een kind van deze leeftijd beschrijft ze als 'een spirit met informatie van vele levens en een spiksplinternieuw

Marja de Vries is auteur van *De Hele Olifant in Beeld* (2007, Ankh-Hermes). Zij houdt zich bezig met transformatie van leren en onderwijs, zodat het meer in lijn zal zijn met wie we in essentie zijn. Zie www.marjadevries.nl

Liefdevol en vol zelfvertrouwen

“Kinderen die volledig in hun lichaam zijn, leren sneller, hebben meer plezier en zijn zich bewuster van zichzelf”

lichaam'. Net zoals wij ons kunnen herinneren wat we vijf jaar geleden hebben gedaan, zo kan een éénjarige baby dat ook, volgens haar. In deze eerste tijd is een veel groter deel van de aandacht van het kind in de spirituele wereld dan bij het fysieke lichaam. In de eerste vier jaar vertrouwen kinderen meer op hun spirituele informatie dan op de levenservaringen van het fysieke lichaam. Bij de meeste kinderen is het zo, dat het lichaam rond het zesde jaar zodanig is geprogrammeerd dat ze de fysieke realiteit accepteren boven de spirituele.

Op basis van dit inzicht begon men, toen de school eenmaal goed functioneerde, ook met een babydag. Babies van zes tot twaalf maanden waren zo samen met hun moeders één dag per week aanwezig. Vanaf een tot twee jaar kwamen de kinderen vaker, zodat ze geleidelijk steeds beter gewend raakten aan deze plek waar kinderen het leven volledig vanuit beide perspectieven konden ervaren. Zo bleek dat kinderen al vanaf twee jaar in staat waren om mee te doen met de dagelijkse meditaties. Uiteindelijk ontwikkelde de school zich tot drie kleuterscholen en twee basisscholen en varieerden de kinderen in leeftijd van zes maanden tot twaalf jaar. Deze scholen hebben ongeveer tien jaar bestaan en moesten helaas begin jaren '90 om financiële redenen gesloten worden.

Werken met eigen energie

De kleuters leerden in een dagelijkse routine om met hun eigen energie te werken. Zo leerden ze allereerst om bij het afscheid nemen van hun ouders hun eigen energie te scheiden van die van hun ouders.

De deur openhouden

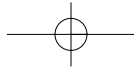
Als volwassenen kunnen we helpen om 'de deur open te houden' zodat kinderen het contact met hun eigen spirituele aspect niet verliezen als ze ouder worden. De beste manier om kinderen te helpen om het contact met hun spirituele aspecten te behouden en te ontwikkelen, is volgens Mary Bell Nyman door te leren om het zelf te doen en door het vervolgens een deel van je dagelijkse taal te maken. Zo maak je een harmonieus geheel van beide werelden en geef je kinderen toestemming om hetzelfde te doen.

Hierdoor waren ze beter in staat om op school volledig in het hier en nu aanwezig te zijn. Bovendien was het met behulp van deze vaardigheid gemakkelijker voor hen om te leren hun aandacht naar binnen te richten om daar antwoorden te vinden op de vragen over hun wereld.

Daarnaast leerden de kinderen op een speelse wijze om zich dagelijks goed te gronden, omdat een goede gronding het gemakkelijker voor de spirit van een kind maakt om volledig aanwezig te zijn in het fysieke lichaam. Kinderen die volledig in hun lichaam zijn, leren sneller, hebben meer plezier en zijn zich bewuster van zichzelf. Het geeft hen toestemming om zichzelf te zijn en om datgene te manifesteren waarvoor ze in dit leven zijn gekomen. Verder leerden de kinderen om hun energie af te stemmen op de energie van de school, die door de docenten voor die dag in de schoolruimte was gecreëerd. Dat betekende dat de kinderen hun energie afstemden op een trillingsenergie met de kwaliteit van toestemming om zelf te leren en te ontdekken. Zo kreeg de spirit van het kind de vrijheid om geheel onbevooroordeeld de wereld met nieuwe ogen te verkennen en de toestemming om zijn of haar eigen waarheid te vinden.

Leren met meer gemak

Het voorbeeld van de Yin Yang School heeft laten zien dat de kinderen de gewone vaardigheden, zoals rekenen, schrijven, lezen, taal, aardrijkskunde, geschiedenis, en ook sociale vaardigheden en vaardigheden om problemen op te lossen met veel meer gemak en plezier leerden. Wanneer de energie van alle anderen eenmaal uit hun hoofd was, bleek het voor de kinderen gemakkelijk om te visualiseren en om antwoorden op problemen te zien. In plaats van te leren vanuit de motivatie om iemand anders te behagen, genoten ze er van om te leren door zélf te ontdekken. Ze voelden zich niet schuldig wanneer ze een fout maakten, maar zagen het als een positief deel van het ontdekkingsproces. Ook gingen ze als vanzelf de waarde van hun eigen werk zien en namen ze de verantwoordelijkheid voor wat ze deden. En gedurende het gehele schooljaar bleven ze enthousiast, nieuwsgierig en open om nieuwe dingen te leren.

Het bibliotheekverhaal

Op een dag besloot Mary Bell de kinderen mee te nemen naar de plaatselijke bibliotheek om geleende boeken terug te brengen en nieuwe te halen. Eén van de geleende boeken kon ze echter niet vinden. Een meisje van vier jaar kwam naast haar staan en plotseling voelde Mary Bell hitte pulseren in haar hand en zag hoe het gezochte boek zich daar materialiseerde! "Ik was volledig verbijsterd," schrijft ze. Vervolgens keek het meisje haar aan met een twinkeling in haar ogen en vroeg of ze voorin mocht zitten als ze naar de bibliotheek reden. (Mary Bell had nog helemaal niet tegen de kinderen gezegd dat dat haar plan was...) "Wat kon ik doen? Ik zei ja!" Het duurde een tijd voordat ze met haar collega's over het gebeurde kon praten, want niemand op de Yin Yang School had de intentie gehad om dit soort vaardigheden aan de kinderen te leren. Mary Bell concludeert: "Het gebeurde omdat de docenten bewust de energie van de school de kwaliteit van "toestemming om te ontdekken" hadden gegeven en niemand deze kinderen ooit had verteld dat ze fysieke grenzen hadden."

Tot veel meer in staat

Naast dat alles bleken deze kinderen bewust helderzinnig te zijn, te praten over hun dromen, vorige levens en elkaar healingen te geven, zónder dat iemand hen dát had geleerd. Het bleek het vanzelfsprekende gevolg te zijn van het feit dat hen vanaf de allereerste dag toestemming gegeven was om zichzelf te zijn. Ze hadden ervaren dat zowel hun spirit als hun lichaam werd erkend en gerespecteerd.

"Deze kinderen demonstreerden dat kinderen tot veel meer in staat zijn dan we geneigd zijn te denken. Bovendien geven ze terug wat ze leren. De kinderen op de Yin Yang School waren vol liefde en vitaliteit en dat zijn ze – nu ze begin twintig zijn – nog steeds," vertelt Mary Bell. "De Yin Yang School was zijn tijd ver vooruit. Hopelijk zullen alle kinderen in de toekomst een vorm van onderwijs krijgen dat beide aspecten van het kind erkent en er laat zijn." ◀

Meer weten?

Dit artikel is gebaseerd op een telefoongesprek dat ik had met Mary Bell Nyman en op haar artikel 'A Guide for Raising Your Child' in Messages from Thomas – Raising Psychic Children, p. 122 – 136, red. James Twyman, 2003, gepubliceerd door Findhorn Press, Schotland. Het volledige artikel van Mary Bell Nyman is ook te lezen op mijn website: <http://marjadevries.nl/transformatievanlerenen-onderwijs/YinYangschool.php>

[ADVERTENTIES]

Aanraken: een levensbehoefte

▶ **Tactiele contacten in de opvang en op school**

Marijke Sluijter
ISBN 90 6665 435 X
 112 pag. Prijs: € 14,40
 Uitgeverij SWP Amsterdam
www.swpbook.com/386

Workshops: 29 september a.s.
Zie www.educare.nl voor meer informatie

Aanraking is een eerste levensbehoefte. Kinderen bij wie de huid onvoldoende wordt aangeraakt, groeien slechter, zijn vaker ziek, leren slechter, hebben weinig lichaamsbesef, zijn minder sociaal en communiceren moeizaam. Ze zitten 'niet lekker in hun vel'.

Dat inzicht heeft in Zweden geleid tot invoering van speelse vormen van lichaamscontact in vrijwel alle kinderdagverblijven en basisscholen. Naar tevredenheid. Zonder gezonde aanrakingservaringen kennen kinderen hun grenzen niet. Je hebt lieflijke ervaring met gewenste intimiteiten nodig om goed van fout te kunnen onderscheiden. Zonder ervaring met *gewenste* aanraking staan kinderen eerder open voor fysieke toenadering van vreemden.

Voldoende aangeraakte kinderen leren ook beter. Leren doe je niet alleen met je verstand. Het lichaam en de emoties vormen één geheel met het mentale systeem. In dit boek lees je niet alleen waarom, maar ook hoe je bij kinderen onderling van jongs af aanrakingen kunt stimuleren, en hoe je in uiteenlopende groepen (van peuter tot puber) onderling masseren kunt introduceren en bevorderen. Want elkaar positief aanraken is niet alleen in het belang van het individu, maar ook van de groep. Onderlinge kindermassage geeft kinderen de mogelijkheid om de eenheid met elkaar te ervaren, om emoties te delen, om voor jezelf en elkaar te zorgen. Stress in de groep neemt af, het *gezamenlijke* leervermogen neemt toe, de kinderen zijn minder agressief. In Zweden zegt men: "Kinderen die elkaar masseren, slaan elkaar niet."

Bestellen, of informatie over cursussen via www.educare.nl; marijkesluijter@educare.nl; 0345 523877

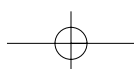

Laat je inspireren!

Open middag
Woensdag
30 Januari
13.00 – 16.00 uur

DE VRIJE RUIMTE
SCHOOL VOOR NATUURLIJK LEREN

Laan van Poot 93
2566 EA Den Haag
www.devrijeruimte.org

Over vreugde

Het Nederlandse onderwijs is gericht op concentratie vanuit het hoofd.

Maar deskundigen concluderen dat men niet alleen met het hoofd leert: ook het lijf leert mee. Nieuwe ontdekkingen in de neurowetenschappen bevestigen de effectiviteit van oude leermethoden als het ritmisch stampen.

Waar word j

Kees Blase is projectleider hart-brein-leren van het Algemeen Pedagogisch Studiecentrum en oprichter van het European Centre of Heartbased Learning.
Tel: 035 6233429,
email: k.blase@aps.nl